

Tilskud til Indhegning af Opdyrkningsjord har svaret til ca. 1/5 af Værdien af de brugte Materialer eller til 1/5 af det til Sætningen af Stengerde medgaaende Arbejdes Værdi beregnet som foran.

Det bemærkes, at der indeværende Aar er indkommet 43 Andragender om Indhegning af Opdyrkningsjord. 6 af disse Andragender er afvist. Overvejelse om, hvilke af de resterende 37 Andragender kan bevilges, er endnu ikke tilendebragt. Ingen af dem vil kunne afvises som faldende uden for de givne Regler for det bevilgede Beløbs Anvendelse, men paa den anden Side vil højst Halvdelen af Andragerne kunne faa noget Tilskud. Fuldstændig Beretning om Anvendelsen af det bevilgede Beløb for indeværende Finansaar vil blive indsendt efter Finansarets Udlob. Af vedlagte Tabel vil fremgaa, hvordan Antallet af Andragere, bevilgede Andragender, opdyrket Areal og bevilget Beløb er faldet paa de enkelte Sysler.

De Arbejder, til hvilke der er givet Tilskud, har i alt væsentligt været fuldstændig gennemførte Nydyrkningsarbejder, medens kun enkelte har søgt Tilskud til Overfladekulturarbejder.

Ved de foretagne Syn af de færdige Arbejder er enkelte Andragender skudt ud, idet deres Arbejder ikke kunde godkendes. En Del er skudt ud, idet de ikke kunde komme ind under Bestemmelserne i § 4 i Regler for Anvendelse af Statskassens Tilskud til Opdyrkning og Indhegning af Opdyrkningsjord af 29. Juli 1932, og andre er skudt ud, fordi det af dem opdyrkede Areal ikke var saa stort, som det kræves i nævnte Reglers § 7. Paa Grund af det store Antal Andragere har man været nødt til yderligere at udskyde ellers kvalificerede Andragere, idet man har ment, at Tilskuddet til det anvendte Arbejde, saaledes som det er nævnt foran, ikke burde nedsættes yderligere. De Mænd, der har faaet Tilskud, har i alt væsentligt været Trømand med absolut samlede Brug.

P. F. H. V.
M. Winther Lützen,
Formand.

Fremsendes under Henvisning til Ministeriets Skrivelse af 1. November 1933 (1933 Nr. 1608*) og til det med Amtets Skrivelse af 6. Maj 1933 fremsendte Regnskab for 1932—33, jfr. Ministeriets J. Nr. 1932 Nr. 1669*.

Af de Udtalelser, der under Lagtingets Behandling af Spørgsmaalet om Tilskud til samme Formaal fra Lagtingets Side blev fremsat af Lagtingsmand A. Samuelsen, kunde man faa det Indtryk, at der ikke blev tillagt Statens Bevilling nogen særlig Betydning som medvirkende Faktor ved Fremme af Opdyrkningsarbejdet, men Udtalelserne skulde sikkert kun forstaaes som en Misbilligelse af, at Uddelingerne bliver foretaget af Landbrugsforeningerne og ikke af et Lagtingsudvalg. Saa vidt det fremgaar af det for Amtet oplyste, følger det paagældende Lagtingsudvalg det Princip at give Tilskud til alle Andragere, der ikke faar Andel i Statens Tilskud, saaledes at den paagældende Bevilling (5000 Kr.) fordeles efter Arbejdsdage uden Hensyn til Arbejdets Kvalitet. Amtet maa finde, at den af Landbrugsforeningen fulgte Fremgangsmaade absolut er at foretrække, og maa meget anbefale, at det — saa længe For-

Færøernes Rederiforening

Indkalder til ekstraordinær Generalforsamling
Torsdag d. 1. Februar Kl. 8 i Thorshavns Klub.

Dagsorden: Kontrakten med Skibsføreren og
Kontrakten med Fiskerne.

Bestyrelsen.

eningen følger disse Principper, og der ikke er indført særlig Jordfondsadministration for Færøerne — bliver denne, der uddeler Statens Tilskud.

Hvis de sociale Principper, der ligger til Grund for Loven af 15. Juli 1927 om Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færøerne, virkelig skal have Udsigt til en lykkelig Gennemførelse, bliver det nødvendigt i den første vanskelige Aarrække at hjælpe de paagældende Husmænd ved Tilskud til Gennemførelse af saa megen Opdyrkning, at de kan faa noget Udbytte af Brugen og som Opmuntring under det vanskelige og trælsomme Arbejde.

Amtet henviser tillige til det samtidig fremsendte Andragende om, at Statens Tilskud maa blive fastsat med et forøjet Beløb samtidig med Ændring af Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933.*)

Færø Amt, d. 25. Novbr. 1933.
Ringberg.

Til Landbrugsministeriet.

Almennur fundur í Gøtu.

Miðvikukudagin 10. í h. bjóðaði sóknarstýrið í Gøtu inn til almennan fund í fimleikarhólini. Høvuðsummalið var Skipanes, sum í hesum dogum er nógv umtalað. Til fundar vóru S. P. úr Konoy kennari og Th. J. Thomsen, keypmáður serliga innbjóðaðir av tí at hesir báðir eru partaigjarar í tí nýliga stovnaða partafelagi Skipanes. Hetta mundi gera sítt til, og sakin í síni heild, at hollin var stúvgandi full av fólki út í dyrnar.

Formaðurin í sóknarstýrinum greiddi frá hvussu sakin hevði snúgváð seg fram tað síðstu tíðina. Joen Zachariassen limur av »Kongshavn Havnevesen» legði fram hvussu sakin var gingið, áðrenn Nes sókn og Gøtu sókn tóku sær av henni.

Síðani varð orðið givið til harra Konoy og hr. Thomsen, ið skuldu forsvara sína stóðu sum partaigjarar í tí felagi, sum hevði arbeitt meira ella minni dult móti at Skipanes skuldi falla sum ogn til tað almenna (Nes sókn og Gøtu sókn). Harra Thomsen royndi at vísa á at kommunurnar ikki kundu fáa nakrar inntøkur av at gera bryggju á skipanesi og at teir máttu verið glaðir við, at privatmenn settu pengar til bryggjuna, og Gøtu kommuna ikki nýttist at fáa pengar til vegar at keypa nesið fyrri. Teir munnu óivað hava brúk fyrri sínum pengum til annað.

Elias Húsgráð vísti á, at Skipanes kom at hava meira týðning fyrri almenningin, um kommunurnar kundu »eksproprierast», nesið, soleiðis at sjálv bryggjan

*) Fremhævet her.

og nakað av lendi aftrat verður kommunal ogn. Ikki mundi partafelagið hava undirskot í kvittanum, tá teir vóru so idnir eftir tí og óivað kom uppløgning plássið at svara sínar útlogur.

Annars kundi ikki annað sigast um fundin enn at áðurnevnda partaigjarar vóru illa viðfarnir, tó ikki handgripiliga.

Fundurin varð lokin aftaná langan og munagóðan orðdrátt. Gøtumaður.

Hitt katólska yrkið í Føroyum.

Okkum er sent eitt eintak av »Nordisk Ugeblad for katolske Kristne», har hetta líta stykki stendur um katolsk yrki her uppi. —

Thorshavns nye Kirke og Skole.

I Aarets første Maaned bragte vi en Beretning om det raske Missionsliv, som under de to unge Præster, Hollenderen Pastor Boekennoogs og Skotten Pastor Kings Ledelse udfoldede sig i Færøernes Hovedstad. Vi omtalte den Gang det beskedne Kapel og de trænge Skoleforhold, den lille Menighed maatte nøjes med. I Aarets sidste Maaned maa vi nu erklære denne Artikel for forældet, fordi den lille Menighed ude i Atlanterhavet, det danske Vikariats yderste Forpost*), har faaet sin egen Kirke og Skole.

Det er Franciskaner-Søstrene, som Færingerne skylder Takken for de nye Bygninger. Søstrene havde med Udvidelse for Øje købt en stor Grund i Udkannten af Byen, og paa denne rejser sig nu den store, to Etagers Bygning, Thorshavns lille Monmartre, synlig langvejs fra. Hele Komplekset danner et U; den venstre Floj, Vestsiden, optages af Kirken og Salen, medens Facaden og Østflojen er bestemt til Skolen, en Husholdningsskole eller et Internat for Piger, hvad der for de færøske Forhold er af særlig Betydning, samt en Børnehave og Søstrenes Bolig.

Kirken er en stor Træbygning 11 m lang, 7 m bred og 7 m høj. Den store Kirkeportal vender mod Syd, medens Lyset kommer fra 5 store Vinduer, hvert 4 m højt, fra Vestsiden. En Færing, Arkitekt Tórgarð, har bygget Kirken og sørget for, at Predikestol, Kommunikationsranken og Bænkene er holdt i færøsk Stil med udskaarne Forsiringer etc. Kommunikationsranken blev betalt med de Penge, som indkom ved Koncerten i Sakramentskirken.

Da Indvielsesdagen oprandt den 19. November, var man ikke helt færdig med Kirkens Indre, hvorfor et provisorisk Alter blev rejst. Ikke færre end 1 Geistlige havde indfundet sig og deltog i

den lille Procession, der gik omkring Kirken for at indvie den. Mgr. Kjelstrup fra Oslo og Pastor Knud Mariboe, som paa Genmænsreisen til Island, med sin Vikars Tilladelse var blevet holdt tilbage for at hjælpe Pastorerne King og Boekennoogen i den Tid, hvor Arbejdet ved Nybygningerne lagde særlig Beslag paa dem, og for at holde en Række Konferencer i den nye Kirke. Processionen bestod altsaa kun af Præsterne, de 8 Søstre, en norsk Dame og Præsternes hollandske Tjener, en saare lille Skare! Men da Kirkeportalen blev slaaet op, strømmede alligevel saa mange ind, at Kirken snart var fyldt til sidste Plads, Saa stor var Tilskuernes Mængde, og i den Grad er Færingerne blevet interesserede i den nye Bygning; i den Grad har Stemmningen overfor Katholikerne forandret sig, siden den første Mission maatte opheves paa Grund af Befolkningens Modvilje.

Den første hellige Messe celebrerede Mgr. Kjelstrup, assisteret af Præsterne Boekennoogen og King, og Celebranten holdt ogsaa den første Prediken, paa Norsk, over Teksten: »Mit Hus skal kaldes et Bonnens Hus». Ved Aftenandagten talte Pastor Mariboe, paa Dansk, for en endnu større Forsamling paa ca. 250 Tilhørere, som optog hver Plads paa Expanskogulvet og spændt lyttede til Pastorens Skildring af Kirkens Hellighed. Søstrenes Børnekor paa 30 klare Stemmer udførte Sangen, medens Stormen luede udenfor og ruskede i de høje Vinduer.

Den 8. December fandt saa Skolens Indvielse Sted, og den blev ogsaa en mindeværdig Oplevelse for Thorshavn. Om Formiddagen foretog Pastor Boekennoogen selve den rituelle Indvielse. Om Eftermiddagen Kl. 3 samledes Myndighederne for at tage Skolen i Ojensyn. Følgende Personligheder havde givet Mode: Amtmand Ringberg, Borgmester i Thorshavn M. A. Jacobsen, Folkehojskoleforstander Simun av Skarði, Amtslæge Zakariassen, Overlærererne fra Folkeskolen og Realskolen lod sig presenterer, Journalister fra »Dimmalættinge», »Tingakrossure», »Socialdemokraterne» og »Alfholdsbledet» m. fl. Efter en kort Tale af Pastor Boekennoogen, som paa Søstrenes Vegne bød Velkommen, blev Gæsterne vist rundt, og de kunde overbevise sig om, at Forskellen mellem den gamle og den nye Skole var som mellem Dag og Nat. 6 store Skoleværelser staa nu til Disposition foruden 3 mindre, Korridorerne er meget brede og beregnet til Ophold i Frikvarteret, naar Øernes barske Vejr forbyder Friluftslæg. Der bliver indrettet en Gymnastiksal under Kapellet med en Gulvflade paa 16 Gange 7 1/2 m; Børnehaven har en Sal i Østflojen, 8 Gange 5 m stor, og desuden en Spisestue for Børnene. Internatet eller Husholdningsskolen for unge Piger har 5 Værelser, som forlængst er oplagt; der har meldt sig langt flere Pensionærer end der er Værelser. Efter Rundgangen holdt Amtmanden som Skoledirektorens Formand en Tale, hvori han roste Søstrenes Indsats og udtalte sin Glæde over, at denne Skole i Modsætning til saa mange andre private Skolegrundlæggelser, der som oftest stød og faldt med én Person, frembød større Garanti for kontinuerlig Bestaaen.

Om Aftenen blev der holdt en lille Fest for Arbejderne, som bevrædtes, hvorefter der blev forevist en Film, som skildrede

Søstrenes Arbejde blandt de Spedalske paa Molokai.

Vi slutter os til de mange Lykønskninger, som Præsterne og Søstrene har modtaget for deres brydsomme Arbejde paa Klippeøerne. Og vi føjer dertil Ønsket om, at Menigheden deroppe fortsat maatte udvikle sig saa godt som hidtil. Det er der efter alt at domme den bedste Udsigt til. Færingerne kommer Præsterne i Mode med Interesse og Venlighed. Til de Foredrag, som Pastor Mariboe holdt hver Torsdag indfandt sig hver Gang mellem 50 og 100 Mennesker.*) Folkekirkenes Oplosning mærkes deroppe stærkere end andre Steder; i alt Fald blomstrer de forskellige Sekter og viser, at mange i religiøs Henseende er paa Vej og søger efter bedre Grundvold og Støtte, end de hidtil havde.

— z.

I blóðum hevur verið skrivað um katolíkkarnar og teirra yrki í Føroyum, og vit skulu ikki nerta meiri við tað, tó at bæði ein og annar hevur hildið, at vit áttu at gera tað og svara aftur uppá nakað ljótt, sum sagt var um okkum. Men tað fer, sum sagt, at verða av ongum. — Eitt annað er, at vit, við at siggja henda skúla og huga um hann, hava fingið hug til aftur at siga nakað um hin almenna skúlan her í Havnar bý, ein býur við o. u. 3500 sálum.

Ein spurningur.

Nú sóknarstýrisval stendur fyrri her heima á Sandi, vilja vit vanda okkum til fólkið og spyrja, um tað er rætt, at ein maður letur seg seta upp á aftur valgista til sóknarstýrisval, áður tann sak er klár, hann hevur við annan mann í bygðini og sum snarar seg um nakað spiritus.

Vit halda, at tann maður, sum skal sita sum fyrstjóðumaður í eini bygð, eigur at vera klárur av øllum tilikum og ikki koma sær inn aftur í sóknarstýrið fyrr enn henda sak er úti av verðini. —

Heimi á sandi, 20. jan. 1934.

Veljarar.

Blaðstjóri P. Niclasen

er farin niður við »Tjaldur» mánamorgunin — menn vilja siga, at hann er farin at keypa skip fyrri »Skipafelagið Føroyar». Hævið bara eydnast at fingið eitt gott og vel hóskandi skip ístaðin fyrri »Havhestur», sum nú er farin »i den sorte Gryde».

Tann báturin

av Selatrae, sum menn vóru bangnir fyrri skuldi verða hurturgingin, er tibetur komin til lands og eingin mannsskaði hendur.

*) Søstrenes og Præsternes Færden blandt Befolkningen er det bedste Middel mod gamle Fordomme; og hvor fordømsfri man allerede betragter dem, ses maaske bedst af, at Forældrene gerne gav Tilfaldelse til, at deres Børn sang med til Indvielsen, og at Drengene fik Lov til at ministrere.

*) Skønt Færøerne i mange Henseender staaer direkte under Propagandien i Rom, danner de dog ikke hvad man kalder en selvstændig Apostolisk Administration.